

Arrest

nr. 149 341 van 9 juli 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 september 2014 heeft ingediend om bij uiterst dringende de noodzakelijkheid de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de *“mondelijke weigeringsbeslissing van de aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie middels volmacht door de stad Antwerpen van 11.09.2014”*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien arrest nr. 129 533 van 16 september 2014 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 22 september 2014 op basis van artikel 39/82 § 6 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de beschikking van 20 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. BAKI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen

worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip “belang” derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven. (Parl. St., Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118.)

1.2. Een verzoeker beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

1.3. Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

1.4. Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het verzoeker toe aan de Raad van State alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, Deceuninck).

1.5. Ter zitting wordt door de raadsman van verzoeker gewezen op het feit dat hij reeds werd gerepatriëerd. De verwerende partij leidt daaruit af dat verzoeker geen belang meer heeft.

1.6. Gevraagd naar het belang dat hij nog meent te hebben, stelt de raadsman namens verzoeker dat hij in België een recht op verblijf kan laten gelden en dat er een beslissing moet volgen waarmee dit recht wordt erkend.

1.7. Het verblijfsrecht van een familielid van een burger van de Unie kan pas worden erkend wanneer blijkt dat aan de voorwaarden is voldaan. Dat verzoeker dus een verblijfsrecht zou hebben staat op dit ogenblik geenszins vast. In zoverre hij zijn belang dus stoelt op een bestaand verblijfsrecht, kan alleen maar worden vastgesteld dat dit louter hypothetisch is.

1.8. Verder kan niet worden voorbijgegaan aan artikel 52, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waarin onder meer wordt bepaald dat het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, zijn familieband bewijst en een aanvraag voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie indient bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft, slechts na controle van de verblijfplaats wordt ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit wordt gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. In casu zal de verwerende partij alleen maar kunnen vaststellen dat verzoeker niet in België verblijft, zodat zijn aanvraag überhaupt niet kan worden ingewilligd.

1.9. Nu verzoeker zich in zijn land van herkomst bevindt staat niets hem in de weg om de geëigende procedures te gebruiken om een eventueel verblijfsrecht uit hoofde van zijn status erkend te zien. Er is geenszins aangetoond dat daartoe al een aanzet zou zijn gegeven.

1.10. Verzoeker heeft niet aangetoond dat de gevraagde vernietiging hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, zodat het belang bij de vordering niet aannemelijk is gemaakt en ze dan ook onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS